

Kapitel

- 26 -

NI-AX Hallar i gamla brandstationen, Hällekil

Brandstation blir verkstadsindustri i Hällekil

Hällekil's brandkår

Edvard Magnusson, Nyckelby och Karl Ögren, Olsäter var drivande krafter vid skapande av Övre Ulleruds kommunala brandkår 1941-42. Brandstationen låg vid vårdhemmet i Hällekil som var kommunens gård.

Den första brandbilen var en före detta "drickabil". Den krånglade mycket och det gick sakta framåt eftersom det var tung sprututrustning som skulle dras med. När det brann på Nordsjö gård och brandkåren ryckte ut strejkade brandbilen i höjd med affären i Olsäter och brandmännen fick själva skjuta på. Så småningom lyckades man komma fram till brandhärden. Brandkåren fick det inte helt smickrande namnet "Brännibött". Parkeringsplats blev på logen vid vårdhemmet. Materiel förvarades i ladugården intill. För upphängning av slangar användes en stor gran i skogsbrynet.

Varje veckoslut från fredag kväll till måndag var det 4 brandmän plus brandchef, som fick hålla sig hemma för att ha brandjour. Vid brandlarm fick den som först kom till brandstationen dra igång sirenen, som fanns i tornet. Den sattes igång via en lufttub och sirenen hördes vida omkring.

Brandkåren hade ett stort distrikt, från Bonserud, numera i Kils kommun och Hedegården i söder till Butorp och Älvsbacka i öster och Munkfors i norr.

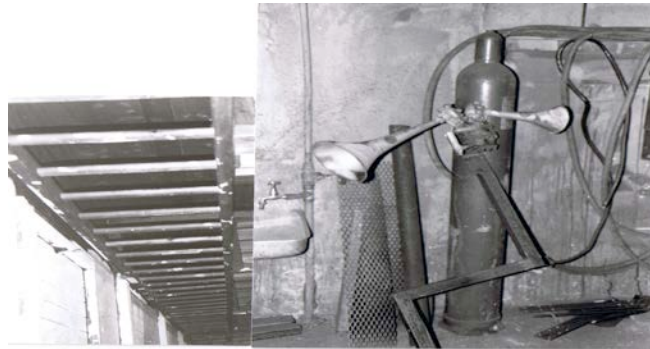
Arbetsuppgifterna var fördelade så att man förutom brandchef, vice brandchef hade sprutchef, sprutskötare och slanggubbar. Det fanns inga speciella personalutrymmen men det var god

kamratanda. En till två gånger per år kom det personal från Karlstad brandkår för att inspektera materielen och hålla kurser och speciell utbildning på ny tillkommen utrustning.

Brandkåren, hemvärnet och Röda korset samarbetade vid bränder, olyckshändelser och räddningstjänst.

Några veteraner i brandkåren: Oskar Sjöo som var brandchef, Gösta Larsson, Oskar Lundberg, Verner Jansson, Folke Andersson, Vidar Janson, Tore Nilsson, Gösta "Där Fram" Olsson, Gunnar "i Dalera" Johansson, Henning Nilsson, Egon Martinsson, Birger Samuelsson, Ivan Häll, Birger Nilsson, Erik Johansson, Göte Håkansson och Evald Henriksson.

Brandkåren i Hällekil upphörde vid kommunsammanslagningen med Nedre Ullerud 1956. Användbar materiel och brandbil överflyttades till Deje där brandbilen fungerade länge eftersom den vid övertagandet inte gått längre än 1500-2000 mil. Gamla sprutor och slangar fanns länge kvar i stallbyggnaden vid f d vårdhemmet.

Brandstegen och rester av nedplockade sirenlurar

1944 byggdes en brandstation med torn väster om vårdhemmets lagård. Tornet kunde användas för upphängning av de våta slangarna. Det var ett tungt jobb att dra upp dem. Under vintertid var det extra arbetsamt då slangarna var stela av is och därmed svårhanterliga. Lokalen rymde utrustning; brandbil, spruta på ett släp, verktygsbänk och brandsoldaternas kläder som overaller och hjälmar. Mycket av brandkårens utrustning var övertaget från militären efter 2 a: världskriget. Ny brandbil inköptes 1949-50. På den fanns det vattentank vilket också var tungt, men det blev i alla fall en stor förbättring.

Evald Henriksson

Den gamla brandstationen används numera som industribyggnad av NI-AX hallar (se bild vid NI-AX Hallar).

Ulleruds nyaste industri exporterar mest till Norge

OLSÄTER (VF) Dejehuset AB heter en av Ulleruds nyaste industrier. Den har tyngdpunkten förlagd till Hellekil, där man håller till i den gamla brandstationen. Dejehus är inte hus i traditionell mening utan en typ uppbyggd på stålrörsstativ med överbyggnad av plast. Det kan användas till t.ex. växthus. Plantskolorna i länet har också hittills varit de största kunderna.

Civilingenjör Torsten Eriksson driver företaget. Han kom till Olsäter 1966 genom övertagandet av lokaler efter en annan firma. Nu har man flyttat till gamla brandstationen, men har en del av tillverkningen förlagd till Mölnbacka skola. Under våren får företaget ytterligare en lokal i f.d. ladugården på Karlshov.

Växthusen har hittills dominerat tillverkningen och det är inte bara växthus för plantskolor som står på programmet. Alla storlekar förekommer alltifrån små hus på tre gånger fem meter för hobbyträdgården till längor på 100 meter. Men användningsområdet är stort. Det går att använda samma hus av passande storlek till garage eller väderskydd över byggplatser.

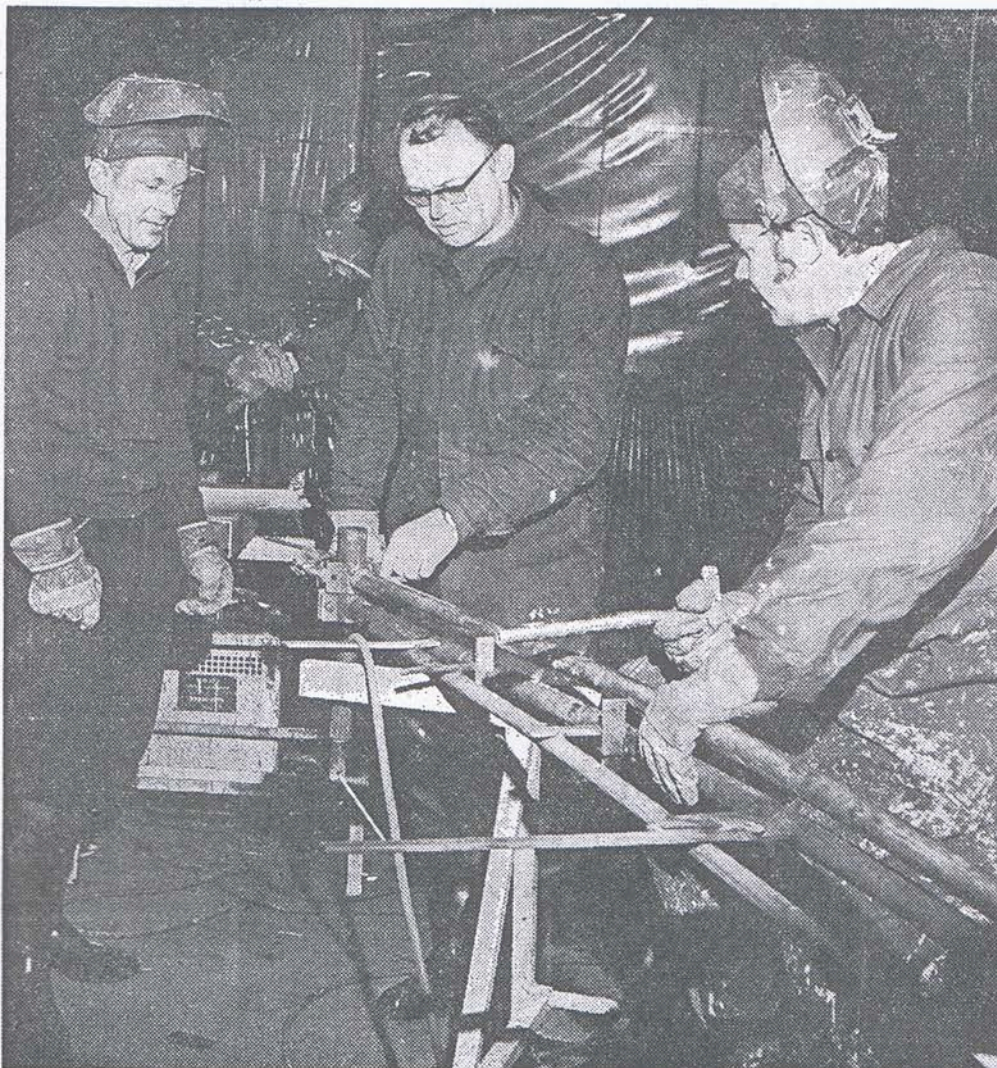
NORGE STORKÖPARE

Lagerlokaler är ett annat område, men en stor marknad väntar man sig också på idrottsidan. Man kan i princip bygga över en ishockeyplan och ännu större ytor om det skulle erfordras. En tennishall har levererats till Oslo och över huvudet taget går merparten av de större objekten till Norge.

Ishockeyhallarna, som inte är permanentbyggda, uppförs nu mest av den självbärande typen. Prismässigt torde en hall uppbyggd på rörstativ bli ungefär jämförlig.

Arbetsstyrkan vid Dejehuset är idag åtta man och till övervägande delen bestående av svetsare. I Mölnbacka sker arbetet med sammansvetsning av plasten till behövliga storlekar och där arbetar två man de tider detta arbete är aktuellt. Skolan i Mölnbacka stod helt tom när företaget flyttade in och under våren kommer Torsten Eriksson att ta även bostadshuset i anspråk.

Under förvåren kommer ytterligare en lokal att stå till Dejehusets förfogande, nämligen den som Ulleruds kommun just nu iordningställer i gamla ladugården vid Karlshov. Där var det från början meningen att två industrier skulle in, förutom Dejehuset också en firma i stenbranschen. Den sistnämnda har dock bett att få avstå sina lokaler för någon tid och därigenom kan kanske hela den stora uthuslängan tills vidare användas.

Evald Henriksson och Lars Lindgren under arbete med en rörställning hos Dejehuset AB i Olsäter. Mellan dem står företagets ägare, fabrikkör Torsten Eriksson.